

www.e-rara.ch

**Ordo administrandi sacramenta Baptismi, Poenitentiae, sacro-sanctae
Eucharistiae et extremae unctionis, celebrandique matrimonium, et
exequias**

Angehrn, Beda

Typis Principalis Monasterii S. Galli, 1790

Stiftsbibliothek St. Gallen

Persistent Link: <https://doi.org/10.3931/e-rara-129842>

De exequiis.

www.e-rara.ch

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelnformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

DE EXEQUIIS.

Sacras cæremonias, ac ritus, quibus ex antiquissima traditione, & Summorum Pontificum institutis sancta mater Ecclesia catholica, in filiorum suorum exequiis uti solet, tamquam vera religionis mysteria, christianæque pietatis signa, & fidelium mortuorum saluberrima suffragia, Parochi summo studio servare debent, atque usu retinere.

His itaque præstandis, qua par est, modestia ac devotione ita se habebunt, ut ad defunctorum salutem, simulque ad vivorum pietatem, quemadmodum vere sunt, non ad quæstum, ejusmodi ritus sancte instituti esse videantur.

Nullum corpus sepeliatur, præsertim si mors repentina fuerit, nisi post debitum temporis intervallum, saltem 24. horarum, ut nullus omnino de morte relinquatur dubitandi locus.

Quod antiquissimi est instituti, illud quantum fieri poterit, retineatur, ut Missa præsentem corpore defuncti pro eo celebretur, antequam sepulturæ tradatur.

Si quis die festo sit sepeliendus, Missa propria pro defunctis præsentem corpore celebrari poterit, dum tamen conventualis Missa, & Officia divina non impendantur, magnæque diei celebritas non obstat.

Caveant omnino Parochi, alique Sacerdotes, ne sepulturæ, vel exequiarum, seu anniversarii mortuorum Officii causa, quidquam paciscantur, aut tanquam pretium exigant: Sed iis eleemosynis contenti sint, quæ aut probata consuetudine dari solent, aut Ordinarius constituerit. Neque permittant, ut pallia, aut alia Altaris ornamenta ad ornatum feretri, vel tumbæ adhibeantur.

Cum autem antiquissimi ritus ecclesiastici sit cereos accensos in Exequiis, & funeribus deferre, caveant, ne ejusmodi ritus omittatur, ac ne quid avare, aut indigne in eo committatur.

Pauperes vero, quibus mortuis nihil, aut ita parum superest, ut propriis impensis humari non possint, gratis omnino sepeliantur; ac debita lumina suis impensis, si opus fuerit, adhibeant Sacerdotes, ad quos defuncti cura pertinet, vel aliqua pia Confraternitas, si fuerit, juxta loci consuetudinem.

Ubi viget antiqua consuetudo sepeliendi mortuos in cœmeteriis, retineatur, & ubi fieri potest, restituatur: at vero, cui locus sepulturæ dabitur in Ecclesia, humi tantum detur. Cadavera autem prope altaria non sepeliantur.

Sepulchra Sacerdotum, & Clericorum cujuscumque ordinis, ubi fieri potest, a sepulchris laicorum separata sint, ac decentiori loco sita; atque ita, ubi commodum fuerit, ut alia pro Sacerdotibus, alia pro inferioris ordinis Ecclesiæ ministris parata sint.

Sacerdos, aut cujusvis ordinis Clericus defunctus, vestibus suis quotidianis communibus usque ad talarem vestem inclusive; tum desuper sacro vestitu sacerdotali, vel clericali, quem ordinis sui ratio deposcit, indui debet. Sacerdos quidem super talarem vestem, amictû, alba, cingulo, manipulo, stola & casula, seu planeta violacea sit indutus.

Diaconus vero induatur amictû, alba, cingulo, manipulo, stola super humerum sinistrum, quæ sub axilla dextra annectatur, & Dalmatica violacea.

Subdiaconus autem amictû, alba, cingulo, manipulo, & tunicella.

Alii præterea inferiorum ordinum Clerici, superpelliceo supra vestem talarem ornari debent singuli prædicti cum tonsura ac birretis suis.

Nullum porro cadaver perpetuæ sepulturæ traditum ex ulla cujusvis Ordinis Ecclesia asportari liceat, nisi de licentia Ordinarii.

Laici cadaver, quolibet generis, aut dignitatis titulo præditus ille fuerit, Clerici ne deferant, sed laici.

Corpora defunctorum ad 5. vel 6. pedes profunde in cœmeterio deponantur, ut ea de terra extrahere nullatenus possint canes, aliæque voraces bestię, & si in Ecclesia sepeliuntur, ponenda sunt pedibus versis ad altare majus, vel si conduntur in Oratoriis, aut Capellis, ponantur cum pedibus versis ad illarum altaria, quod etiam pro situ, & loco fiat in cœmeterio. Presbyteri vero habeant caput versus Altare.

Cæterum nemo Christianus in communione fidelium defunctus extra Ecclesiam aut cæmeterium rite benedictum sepeliri debet. Sed si necessitas cogat ex aliquo eventu, aliquando ad tempus aliter fieri, curetur, ut quatenus fieri poterit, corpus in locum sacrum quamprimum transferatur, & interim semper crux capiti illius apponi debet, ad significandum illum in Christo quievissè.

Quibus non licet dare ecclesiasticam sepulturam.

Ignorare non debet Parochus, qui ab ecclesiastica sepultura ipso jure sunt excludendi; ne quemquam ad illam contra sacrorum Canonum decreta unquam admittat.

Negatur igitur ecclesiastica sepultura Paganis, Judæis, & omnibus infidelibus, Hæreticis, & eorum fautoribus, Apostatis a Christiana fide, Schismaticis, & publicis excommunicatis majori excommunicatione, Interdictis nominatim, & iis qui sunt in loco interdicto eo durante.

Se ipsos occidentibus ob desperationem, vel iracundiam, (non tamen, si ex insania id accadat) nisi ante mortem dederint signa pœnitentiæ.

Morientibus in duello, etiamsi ante obitum dederint pœnitentiæ signa.

Manifestis, & publicis peccatoribus, qui sine pœnitentia perierunt.

Iis, de quibus publice constat, quod semel in anno non susceperint Sacramenta Confessionis, & Communionis in Pascha, & absque ullo signo contritionis obierint.

Infantibus mortuis absque baptismo.

Ubi vero in prædictis casibus dubium occurrerit, Ordinarius consulatur.

Qui ultimo supplico affecti sunt, si ante dederint signa pœnitentiæ, poterunt permittente iudice in loco benedicto sepeliri, sed sub vesperam seu crepusculum, & absque cæremoniis.

Qui morte violenta moriuntur v. g. a latronibus aut sicariis percussi &c. non sepeliantur, quin prius intervenierit loci iudicum auctoritas.